

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 56. Joannis Cerlis Vicarii Apamiensis vindiciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

§. LVI.

Sæc. XVII.
A. C. 1681.

*Joannis Cerlis Vicarii Apamiensis
vindiciæ.*

Transmissis Romam hisce literis Joan-
nes Cerles libello palam divulgato
dignitatem suam frivole impugnatam,
atque iniquius sibi ereptam vindicare
nitebatur: ut vero eo securius viola-
tam Capituli jurisdictionem, suæque
Ecclesiæ jus defendere posset, se in tu-
tum locum recepit, inde vero regalitis,
ac præcipue Montpezato Tolosano Ar-
chiepiscopo aliud opposuit edictum, in
quo eidem præposteram agendi ratio-
nem exprobens, illum injustitiæ insi-
mulabat, eoquod nullus Metropolita
in vacantem Diæcesin jus sibi arrogare
valeret, nisi Capitulum aut negligen-
tia, aut malitia delinqueret, neu-
trum vero contigisset, aut si quæ
ejusmodi culpa intervenisset, partes
vocari, & causa, necnon Vica-
riorum electiones examinari debuif-
sent, de cætero autem pro earum va-
lore jura præsumerent, nisi contrarium
probetur: nunc vero nec vocatis par-
tibus, nec discussa causa, canonicas
electiones everti, electos amoveri,
eisque externos, ignotosque invito &
reclamante Papa & Capitulo subrogari,
sic-

Sfondrat.

Gall. vind.

pag. 84.

Abregé de

Hist. Eccl.

t. 10. p. 437.

Sæc. XVII. sicque Ecclesiam Apamiensem suo Pa-
 A. C. 1681. store viduatam, ac recentibus adhuc
 dum lacrimis mæstam, novo schismate
 funestari, inhumanum esset, præcipue
 cum Archiepiscopus. ejusque sententia
 nonnisi vanis innitatur rationibus,
 quas adversarii suggererant, caussan-
 tes, invalidas esse Vicariorum electio-
 nes, eoquod le juge, qui nonnisi Re-
 galia obtentu intrusus fuerat, præter-
 missus fuisset, cum tamen nemo igno-
 ret, hunc nominatim excommunica-
 tum fuisse, tamque pertinaciter cen-
 suram neglexisse, ut ne absolvi quidem
 curasset: aliunde vero hic neque ex
 numero Regularium Capitularium esset,
 proin, cum alterius instituti socius, &
 Canonorum Regularium vitam ne-
 quidem tyrocinnio expertus, ad Re-
 gularium Conventum vocari nequidem
 potuisset, minus vero ob ejus absen-
 tiam aliorum electiones, pro irritis ha-
 beri deberent. Hæc pluraque alia ab
 Apamienfi Vicario tanta rationum effi-
 cacia, veritatisque testimonio profere-
 bantur, ut ne ipsi etiam ejus hostes
 quidpiam inficias ire auderent: quo-
 circa Archiepiscopus Tolosanus, ne er-
 rasse aut cessisse videretur, cunctos au-
 licæ artis fontes exhaustit, ut Fortassi-
 num hoc officio tantopere indignum
 removeret, simul tamen celando pu-
 dori

dori honestum quæreret obtentum: Sæc. XVII.
A. C. 1681.
 cum ergo exilia, carceres, spoliationes,
 equitum turmas, & quicquid in hostes
 parari solet, nulla sacrorum ordinum
 habita ratione, nulla Canonorum,
 dignitatis aut senii discrimine admovif-
 set, imo quosdam duntaxat eo ex ca-
 pite, quod defuncto Apamiensi Episcopo
 amicitia juncti fuissent, contumaciæ
 reos fecisset, necnon seniculum Rous-
 seum Canonicum ac tum Ecclesiæ
 Parochum in publicos Urbis carceres
 coniecisset, sub obtentu, quod in Vi-
 carii decreto quædam immutasset, cum-
 que Domini ani, etsi propterea P. Prior
 in exilium detrusus & Philosophiæ ca-
 thedra eis adempta Jesuitis fuisset adju-
 dicata, hunc Vicarium agnoscere de-
 tractarent, necnon Sanctimoniales Con-
 fessarium sibi a Fortassino designatum
 recusassent, dicentes, *male se semel in an-
 no ad Ecclesiæ præscriptum expiari, quam
 ignoto, intrusoque subjici, ex his omni-
 bus turbis Archiepiscopus opportunam
 arripuit occasionem, ut Fortassino sua-
 deret, quatenus veluti tot tumultuum
 & ærumnarum tædio affectus, Vicarii
 officio, quod acceptare coactus fuisset,
 ultro abiret: Re ad Parisiense Parla-
 mentum delata, illud hujus Vicarii e-
 lectionem sacris Canonibus adversam
 fuisse haud obscure declarabat, novo-
 que*

Sæc. XVII. que decreto præcipiebat, ut Canonici
 A. C. 1681. Apamienses intra triduum convenirent,
 & viduatæ Ecclesiæ Vicarium præficerent, nisi id facerent, Metropolita suppleret. Attamen omnibus notum erat, cunctos Canonicos, aut proscriptos, aut carceribus inclusos fuisse, totamque Galliam exulantibus esse impletam: aliunde etiam Vicarios a se legitime electos, atque a Papa confirmatos exauctorare, eisque novos subrogare, ipsis haud integrum esset: nihilominus Archipræsul Tolosanum, etsi intentato etiam anathemate Joannem Cerlem in suo Vicarii officio turbare, a Papa prohibitus esset, Canonicos in vinculis detentos, ac convenire prohibitos, velut contumaces declarans, paulopost rescripsit: *quia ex Parisiensis Parlamenti præscripto Canonici Apamienses non convenissent, nec Vicarium vacanti Ecclesiæ dedissent, se vices neglegentium supplere, & Episcopum Leonensem in Vicarium destinare.* Verum Leonensis tam foedæ actioni implicari abhorrens, hoc munus etsi a Rege ad Episcopatum Apamiensem jam nominatus fuisset, ac propterea sese Parisios itineri accinxisset, compertis tamen iis, quæ Apamiis contigissent, continuo iter relegit, generosoque contemptu infulas tam indigne jactatas recusavit: Cum ergo alii deessent Vicarii, Tolosanum

fanus Dandaurum, qui Archiepiscopo Sæc. XVII.
A. C. 1681.
crucem præferre solebat, Virum non mi-
nus indignum in Vicarium designabat,
simulque Parlamento Tolosano supplica-
bat, ut in Joannem Cerlem, eoquod in-
fami edicto Metropolitanum suum impe-
tiisset, tanquam calumniatorem ac per-
tinacem inquireret, eumque tanta pœ-
næ severitate plecteret, ut hujus exem-
plo ceteri terrerentur, debitæque obe-
dientiæ monerentur. Verum Tolosanus
Senatus tunc nondum immoderatæ Ar-
chipræsulis intemperantiæ ancillari,
consultum censebat.

§. LVII.

*Joannis Cerlis querelæ ad Innocen-
tium XI. Papam.*

Interim Joannes Cerles Vicarius ad nu-
peras suas literas responsum a Papa Gall. vind.
pag. 309.
accepit, inde ergo accepta occasione
eidem novas, quibus ipse, ceterique
Canonici premebantur, ærumnas die
decima quinta Martii datis hisce literis
fufius exposuit: „Acceptis flexis geni-
bus, pronoque in terram vultu, San-
ctitatis Vestræ literis ad meam tenui-
tatem die prima Januarii datis, dixi
cum Paulo: *Benedictus Deus, & Pater
Domini Nostri Jesu Christi, Pater miseri-
cordiarum, & Deus totius consolationis,*
Hist. Eccles. Tom. LXIV. T t qui